

פרופ' שניאור זלמן צייטלין ז"ל

של הנצרות. לפני כן הירבה לכתוב על ריב הפרושים הצדוקים והכח שהראשונים היו המפרשים הממשיכים הנאמנים של מסורת ושלשלת היהדות. מחקרים אחרים משלו מוקדשים לחתימתם של כתבי הקודש, לבירור המושג "עם הארץ", והספר "מי צלב את ישו", שבו הוא מוכיח כי אבות ה"כנסייה הראשונים לא האשימו מעולם את היהודים בצילוב ישו. בספרו על הרמב"ם הוא מוכיח כי הרמב"ם היה יהודי לאומי וכתב את הספר משנה תורה כחוקת המדינה. בקוותו לשיבת היהודים לא"י. הוא נלחם גם בפרופ' טוינבי וגילה את בערותו של האחרון במאמרו "זכויות היהודים בא"י".

פרופ' ש. ז. צייטלין השתתף בקביעות במצרון ופירסם בו מספר מאמרים חשובים, ובתוכם מחקרו הידוע "מיהו יהודי"? (כרך ס"ג חוברות א-ב, ד"ח). על מצדה הסיקריקין ועו. פרופ' ש. ז. צייטלין היה איש רעים להתרועע והסביר פנים לכל דורשיו על אף קפדנותו ועתים עוקצנותו בשיחורושיגו המדעי. הוא היה ער לבעיות ההווה, ובפרט למתרחש במדינת ישראל ומסביבה. קנאתו לדת ישראל ולעם ישראל ועתידו — היתה קרימנחה בחייו. שלום לעפרו! אכשלום

בז' טבת, ש. ז. הלך לבית עולמו פרופ' שניאור זלמן צייטלין בגיל של 84. יליד עירה קטנה, טשאשאניקי. בפלך ויטבסק למשפחה אשר לבית אשר ר' יהושע צייטלין, קיבל חינוך מסורתי ועוד בצעירותו בא ב"דברים בענייני הלכה עם העילוי הי" רוגאצובי, ר' יוסף רוזין, ועם הגאון ר' מאיר שמחה מדווינסק. בשנת 1907 התחיל את לימודיו במכון לחקר מדעי המזרחי מיסודו של הבארון דוד גינצ' בורג בסט. פטרסבורג, והיה אז חברו של זלמן רובאשוב (שור). אף הוא ממשפחת חסידי ליובאוויץ. עבודתו הי" גמר שלו במכון היה על מגילת תענית. ש. ז. צ. המשיך בלימודיו בפאריז, בביה"מ לרבנים. בין מוריו היו ישראל לוי ותיאודור ושלמה ריינאך. מאמרו הראשון בצרפתית פירסם ב" 1917 בירחון Revue des Etudes Juives על "גזירות י"ח דבר" (המאמר הופיע בתרגום עברי במצרון, אייר-סיון, תשכ"ד, בחוברת שניאור זלמן צייטלין, ליובל החמישים לעבודתו בשדה חכמת ישראל). בשנת 1915 בא לאמריקה בין מוריו היה פרופ' צבי מאלטר, אשר קירב את צייטלין. לאחר שנתיים הוכ"ת מסעם המוסד בתואר דוקטור ל"פילוסופיה על עבודת הגמר שעסק בה בפאריז ואשר הרחיבה כשם, מגילת תענית כמקור לכרונולוגיה יהודית", חיבור ששימש יסוד למחקרו על הלוח היהודי העתיק". בשנת 1918-1925 עסק בהוראת תולדות ישראל ב"ישיבת ר' יצחק אלחנן, מאז עד יום מותו שימש פרופסור לספרות רבנית במכללת דרופסי. החל מחודש יולי 1940 היה צ. לעורכו של הרבעון Jewish Quarterly Review. שדה חקירתו של פרופ' צייטלין היה בעיקר תקופת בית שני. הוא הוציא שני כרכים של ספרו "עלייתה וירייתה של ממלכת יהודית בזמן הבית השני" (בעברית: "קורות בית שני", הוצאת מ. גיומן, כרך א', תשכ"ח, כרך ב', תשל"ל). לפני מותו עסק בחיבור הכרך השלישי, מלבד הספר, פירסם חיבורים למאות (ביבליוגרפיה מוערת של כל חיבוריו הופיעה בשנת 1971 בעריכתו של ד"ר שמחה ב. הוניג בצירוף הקדמה מאת זלמן שור). צ. היה חוקר פולמוסן, הוא כתב הרבה מאמרים שבהם ביקש להוכיח, שמגילות ים המלח הן מתקופה מאוחרת מזו שקבעו חוקרי המגילות בא"י ובראשם פרופ' יגאל ידין, על כל פנים לא נכתבו בתקופת הופעתה

for your information

FREEDOM OF CHOICE.

Some organizations which provide death benefits for their members appoint an "official" funeral director. It should be understood, however, that the family is not obliged to use this so-called "official" director in order to receive the organization's death benefits. Under New York State law, the family may make arrangements with any funeral director of its choice. The law is quite specific: freedom of choice is always the family's prerogative.

Riverside guarantees that families will receive any and all legitimate Society benefits.

RIVERSIDE

Memorial Chapel, Inc./Funeral Directors

MANHATTAN: 180 West 76th Street (at Amsterdam Avenue)/EN 2-6600
 BROOKLYN: 310 Coney Island Avenue (Ocean Parkway at Prospect Park)/UL 4-2000
 BRONX: 1963 Grand Concourse (at 179th Street)/LU 3-6300
 FAR ROCKAWAY: 1250 Central Avenue/FA 7-7100
 And Westchester Riverside Memorial Chapel, Inc.,
 21 West Broad Street, Mt. Vernon/(914) MO 4-6800

Chapels in Miami, Miami Beach and Hollywood Florida.
 Carl Grossberg/Andrew Fier/Leo J. Filer

